

RUTAÌ

1

2

3

4

ПОГЛАВЉЕ 1

A u ono vreme kad sudiše sudije bi glad u zemlji; i jedan čovek iz Vitlejema Judinog otide da živi kao došljak u zemlji moavskoj sa ženom svojom i sa dva sina svoja.

² A ime tom čoveku beše Elimeleh, a ženi mu ime Nojemina, a imena dvojice sinova njegovih Malon i Heleon; i behu Efraćani, iz Vitlejema Judinog; i dodjoše u zemlju moavsku i nastaniše se onde.

³ Potom umre Elimeleh muž Nojeminin i ona osta sa dva sina svoja.

⁴ Oni se oženiše Moavkama; Jednoj beše ime Orfa a drugoj Ruta; i onde stajahu do deset godina.

⁵ Potom umreše obojica, Malon i Heleon; i žena osta bez dva sina svoja i bez muža svog.

⁶ Tada se ona podiže sa snahama svojim da se vrati iz zemlje moavske, jer ču u zemlji moavskoj da je Gospod pohodio narod svoj dajući im hleba.

⁷ I izidje iz mesta gde beše, i obe snahe njene s njom; podjoše putem da se vrate u zemlju Judinu.

⁸ Tada reče Nojemina obema snahama svojim: Idite, vratite se svaka u dom matere svoje; Gospod neka vam učini milost kao što vi učiniste umrlima i meni.

⁹ Da vam da Gospod da nadjete počinak svaka u domu muža svog. I poljubi ih; a one povikavši zaplakaše,

¹⁰ I rekoše joj: Ne, nego ćemo se s tobom vratiti u tvoj narod.

¹¹ A Nojemina im reče: Idite natrag, kćeri moje; što biste išle sa mnom? Zar ću još imati sinova u utrobi svojoj da vam budu muževi?

¹² Vratite se, kćeri moje, idite; jer sam ostarela i nisam za udaju. A i da kažem da se nadam i da se još noćas udam, i da rodim sinove,

¹³ Zar ćete ih vi čekati dok odrastu? Zar ćete toga radi stajati neudate? Nemojte, kćeri moje; jer su moji jadi veći od vaših, jer se ruka Gospodnja podigla na me.

¹⁴ Tada one podigavši glas svoj plakaše opet; i Orfa poljubi svekrvu svoju; a Ruta osta kod nje.

¹⁵ A ona joj reče: Eto, jetrva se tvoja vratila narodu svom i k bogovima svojim; vrati se i ti za jetrvom svojom.

¹⁶ Ali Ruta reče: Nemoj me nagovarati da te ostavim i od tebe otidem; jer kuda god ti ideš, idem i ja; i gde god ti nastaniš, nastaniću se i ja; tvoj je narod moj narod, i tvoj je Bog moj Bog.

¹⁷ Gde ti umreš, umreću i ja, i onde ću biti pogrebena. To neka mi učini Gospod i to neka mi doda, smrt će me samo rastaviti s tobom.

- ¹⁸ A ona kad vide da je tvrdo naumila ići s njom, presta je odvrćati.
- ¹⁹ Tako idoše obe dok ne dodjoše u Vitlejem; a kad dodjoše u Vitlejem, sav grad uzavre njih radi, i govorahu: Je li to Nojemina?
- ²⁰ A ona im govoraše: Ne zovite me više Nojemina, nego me zovite Mara, jer mi velike jade zadade Svemogući.
- ²¹ Obilna sam otišla, a praznu me vrati Gospod. Zašto me zovete Nojemina, kad me Gospod obori i Svemogući me ucveli.
- ²² Tako dodje natrag Nojemina i s njom Ruta Moavka, snaha njena, vrativši se iz zemlje moavske; a dodjoše u Vitlejem o početku ječmene žetve.

ПОГЛАВЉЕ 2

A beše jedan čovek, rod mužu Nojemininom, čovek bogat od porodice Elimelehove, kome ime beše Voz.

- ² I Ruta Moavka reče Nojemini: Da idem u polje da pabirčim klasje za onim pred kim nadjem milost. A ona joj reče: Idi, kćeri moja.
- ³ I ona otide, i došavši stade pabirčiti po njivi za žeteocima: i dogodi se, te dodje na njivu koja pripadaše Vozu, koji beše od porodice Elimelehove.
- ⁴ I gle, dodje Voz iz Vitlejema, a reče žeteocima: Gospod da je s vama! I oni mu rekoše: Da te blagoslovi Gospod!
- ⁵ Tada reče Voz služi svom koji beše nad žeteocima: Čija je ono mladica?
- ⁶ A sluga koji beše nad žeteocima odgovori mu: Moavka je mladica koja se vratila s Nojeminom iz zemlje moavske.
- ⁷ I reče: Da pabirčim, da kupim klasje izmedju snopova za žeteocima. I došavši bavi se od jutra do sada; samo je malo bila kod kuće.
- ⁸ Tada Voz reče Rut: Čuješ, kćeri moja; nemoj ići na drugu njivu da pabirčiš, niti odlazi odavde, nego se drži mojih devojaka.
- ⁹ Pazi na kojoj njivi oni žanju, pa idi za njima; jer sam zapovedio momcima svojim da te niko ne dira; a kad ožedniš, idi k sudovima i pij šta moje sluge zahvataju.
- ¹⁰ Tada ona pade ničice i pokloni se do zemlje, i reče mu: Kako nadjoh milost pred tobom, da me pogledaš kad sam tudjinka?
- ¹¹ A Voz odgovori i reče joj: Čuo sam ja sve što si činila svekrvi svojoj po smrti muža svog, i kako si ostavila oca svog i mater svoju i postojbinu svoju, pa si došla k narodu kog nisi znala pre.
- ¹² Gospod da ti plati za delo tvoje, i da ti plata bude potpuna od Gospoda Boga Izrailjevog, kad si došla da se pod krilima Njegovim skloniš.
- ¹³ A ona reče: Nadjoh milost pred tobom, gospodaru, jer si me utešio i milostivo progovorio sluškinji svojoj, ako i nisam kao jedna od tvojih sluškinja.
- ¹⁴ A Voz joj reče: Kad bude vreme jesti, dodji ovamo i jedi hleba i umoči zalogaj svoj u ocat. I ona sede pokraj žetelaca, i on joj pruži prženih zrna, i ona jede i nasiti se, i preteče joj.
- ¹⁵ Potom usta da pabirči. A Voz zapovedi momcima svojim govoreći: Neka pabirči i medju snopovima, nemojte da je zastidite.
- ¹⁶ Nego još navlaš ispuštajte rukoveti i ostavljajte joj neka kupi, i ne korite je.
- ¹⁷ I ona pabirči na njivi do večera, i ovrše šta napabirči, i dodje oko efe ječma.
- ¹⁸ I uzevši otide u grad, i vide svekrva njena šta je napabirčila; a ona izvadi i dade joj i ono

što je preteklo pošto se nasitila.

¹⁹ I reče joj svekrva: Gde si pabirčila danas? I gde si radila? Da je blagosloven koji te je pogledao! A ona kaza svekrvi svojoj kod koga je radila govoreći: Ime je čoveku kod koga sam danas radila Voz.

²⁰ A Nojemina reče snasi svojoj: Gospod da ga blagoslovi, kad nije ukratio milosti svoje k živima i k mrtvima. I reče joj Nojemina: Taj je čovek nama rod, i jedan od osvetnika naših.

²¹ A Ruta Moavka reče: Još mi je rekao: Drži se moje čeljadi dokle ne požanju sve moje.

²² A Nojemina reče Ruti snasi svojoj: Dobro je, kćeri moja, da ideš s njegovim devojkama, da te ne bi dirali na drugoj njivi.

²³ I tako se držaše devojaka Vozovih pabirčeći dokle se ne svrši žetva ječmena i žetva pšenična; i življaše kod svekrve svoje.

ПОГЛАВЉЕ 3

Potom reče joj Nojemina svekrva njena: Kćeri moja, ne treba li da ti potražim počinak, da bi ti dobro bilo?

² Evo, nije li nam rod Voz, kod koga si bila sa devojkama njegovim? Evo, on će ovu noć vejati ječam na gumnu.

³ Umij se dakle, i namaži se, i obuci haljine svoje na se, pa idi na gumno; ali da ne dozna za te čovek dokle ne jede i ne napije se.

⁴ Pa kad legne, zapamti mesto gde legne, pa onda otidi i digni pokrivač s nogu njegovih, te lezi onde; a on će ti kazati šta ćeš raditi.

⁵ A Ruta joj reče: Šta mi god kažeš, učiniću.

⁶ I otide na gumno i učini sve što joj zapovedi svekrva.

⁷ A Voz jedavši i pivši i proveselivši se otide te leže kod stoga; a ona dodje polako, podiže pokrivač s nogu njegovih i leže.

⁸ A kad bi oko ponoći trže se čovek i obrnu se, a gle, žena ležaše kod nogu njegovih.

⁹ I on joj reče: Ko si? Odgovori: Ja sam Ruta sluškinja tvoja; raširi krilo svoje na sluškinju svoju, jer si mi osvetnik.

¹⁰ A on reče: Gospod da te blagoslovi, kćeri moja; ova potonja milost koju mi pokazuješ veća je od prve, što nisi tražila mladića, ni siromašnog ni bogatog.

¹¹ Zato sada, kćeri moja, ne boj se; šta god kažeš učiniću ti; jer zna celo mesto naroda mog da si poštena žena.

¹² Jeste istina, ja sam ti osvetnik; ali ima još te bliži od mene.

¹³ Prenoci ovde; pa sutra ako te htedbude uzeti, dobro, neka uzme; ako li ne htedbude uzeti, ja ću te uzeti, tako živ bio Gospod! Spavaj do jutra.

¹⁴ I ona spava kod nogu njegovih do jutra; potom usta dok još ne mogaše čovek čoveka raspoznati, jer Voz reče: Da se ne dozna da je žena dolazila na gumno.

¹⁵ I reče: Daj ogrtač koji imaš na sebi; i drži ga. I ona ga podrža, a on joj izmeri šest merica ječma, i naprti joj i ona otide u grad.

¹⁶ I dodje svekrvi svojoj, koja joj reče: Šta bi kćeri moja? A ona joj kaza sve što joj učini onaj čovek.

¹⁷ I reče: Ovih šest merica ječma dade mi, jer mi reče: Nemoj se vratiti prazna k svekrvi

svojoj.

18 A ona joj reče: Počekaј, kćeri moja, dok doznaš kako će izaći; jer onaj čovek neće se smiriti dok ne svrši stvar danas.

ПОГЛАВЉЕ 4

A Voz izidje na vrata gradska, i sede onde. I gle, naidje onaj osvetnik, za kog Voz govoraše, i reče mu Voz: Hodi ovamo, sedi ovde. I on dodje i sede.

2 Potom uze Voz deset ljudi izmedju starešina gradskih i reče: Posedajte ovde. I posedaše.

3 Tada reče onom osvetniku: Njivu koja je bila brata našeg Elimeleha prodala je Nojemina, koja se vratila iz zemlje moavske.

4 Zato rekoh: Da javim tebi, i kažem ti: Uzmi njivu pred ovima što sede ovde i pred starešinama naroda mog; ako ćeš otkupiti, otkupi; ako li nećeš otkupiti, kaži mi da znam; jer osim tebe nema drugog koji bi otkupio, a posle tebe idem ja. A on reče: Ja ću otkupiti.

5 A Voz reče: U koji dan uzmeš njivu iz ruke Nojeminine, treba da uzmeš i Rutu Moavku ženu umrloga, da podigneš ime umrlom u nasledstvu njegovom.

6 Tada reče onaj osvetnik: Ne mogu otkupiti, da ne raspem svoje nasledstvo; otkupi ti šta bi trebalo da ja otkupim, jer ja ne mogu otkupiti.

7 A beše od starine običaj u Izrailju o otkupljivanju i promenjivanju, da bi svaka stvar bila tvrda, da jedan izuje obuću svoju i da drugom, i to beše svedodžba u Izrailju.

8 Kad dakle onaj osvetnik reče Vozu: Uzmi ti, izu obuću svoju.

9 A Voz reče starešinama i svemu narodu: Vi ste svedoci danas da sam otkupio iz ruke Nojeminine šta je god bilo Elimelehovo i šta je god bilo Heleonovo i Malonovo;

10 I da sam uzeo za ženu Rutu Moavku ženu Malonovu da podignem ime umrlom u nasledstvu njegovom, da ne bi poginulo ime umrlom medju braćom njegovom i u mestu njegovom; vi ste svedoci danas.

11 I sav narod koji beše na vratima gradskim i starešine rekoše: Svedoci smo; da da Gospod da žena koja dolazi u dom tvoj bude kao Rahilja i Lija, koje obe sazidaše dom Izrailjev; bogati se u Efrati, i proslavi ime svoje u Vitlejemu!

12 I od semena koje ti Gospod da od te žene, da postane dom tvoj kao dom Faresa kog rodi Tamara Judi.

13 I tako uze Voz Rutu i bi mu žena, i on leže s njom, i Gospod joj dade te zatrudne, i rodi sina.

14 I rekoše žene Nojemini: Da je blagosloven Gospod koji te nije ostavio danas bez osvetnika, da se ime Njegovo slavi u Izrailju!

15 On će ti utešiti dušu i biće potpora starosti tvojoj, jer ga rodi snaha tvoja koja te ljubi i koja ti je bolja nego sedam sinova.

16 I uze Nojemina dete, i metnu ga na krilo svoje, i beše mu dadilja.

17 I susede nadenuše mu ime govoreći: Rodi se sin Nojemini, i prozvaše ga Ovid. On bi otac Jeseja, oca Davidovog.

18 A ovo je pleme Faresovo: Fares rodi Esroma;

19 A Esrom rodi Arama; a Aram rodi Aminadava;

²⁰ A Aminadav rodi Nasona; a Nason rodi Salmona;

²¹ A Salmon rodi Voza; a Voz rodi Ovida;

²² A Ovid rodi Jeseja; a Jesej rodi Davida.

For other languages please go to **www.wordproject.org**